

ELISABETH FRIEBERG

Separat avgångsutställning *Hur många meter är det till himlen?*

Galleri Mejan 15 maj – 23 maj 2010

Kungl. Konsthögskolan Stockholm

Ränderna djupnar parallellt

När jag ser på Elisabeth Friebergs två målningar *Hur många meter är det till himlen?* (2010) kommer jag att tänka på Jan Håfströms måleriska objekt *Berättelsen om ett berg* från 1985. Båda är ett slags betraktelser av bergsytor. Eller av nivåer i atmosfären. Verken har också ränderna gemensamt – beskrivningen av en erfarenhet genom en jämn uppdelning av bilden. Målningen som en regelbundet återkommande yta. Jan Håfströms röda och vita ränder ligger växelvis på träpannån. Hans objekt är avdelat mitt på genom en nedsänkning eller en upphöjning, beroende på hur man väljer att se det. Elisabeth Frieberg har valt att dela sitt verk i två separata målningar. Som parallellt är en och samma.

Den ena målningen visar åtta långsmalt stående ytor som aktiverar varandra i kontrasten mellan varma och kalla färgtoner. Ytorna vibrerar av ett ljus som kommer ur den mörkt färgade grunderingen. Som partiklar av luft. Samma gula, röda, gröna, blå och bruna toner återkommer som ytterligt smala ränder i den andra målningen. De färgade strecken uppträder i sjök och får bildytan att bukta utåt och inåt. Rändernas mellanrum släpper igenom den dramatiskt upplagda undermålningen så att två bilder visar sig samtidigt. Målningens linjeraster får blicken att vandra mellan yta och djup. Utan att fixeras i en position.

Elisabeth Frieberg mäter ut rummet på Galleri Mejan på ett liknande sätt. Genom placeringen av målningarna *Hur många meter är det till himlen?* låter hon avståndet peka på relationen mellan dem. Vilken bild är närmast himlen? Vilken hör till jorden? Målningarnas inbördes perspektiv upplöses genom deras rumsliga delning. Och genom den måleriska gestaltningen. Kanske beskriver de samma sak? Som närbilder av varandra.

Magnus Bons